

ת"פ 18974/07/14 - פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נגד איילת יגודניק, א. גמיש שרותי כח אדם בע"מ חברות, אהרן דניאל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 18974-07-14 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' יגודניק ואח'
27 אוקטובר 2016

לפני כבוד השופטת אפרת פינק

המאשימה
פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית

נגד

הנאשמים

1. איילת יגודניק
2. א. גמיש שרותי כח אדם בע"מ חברות
3. אהרן דניאל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דורין בן ציון

נאשמת 1 וב"כ עו"ד סולומון

גזר דין - נאשמות 1 ו- 2

מבוא

1. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היתה נאשמת 1 הבעלים והמנהלת של נאשמת 2, אשר עסקה כלשכת העסקה פרטית, משמע חברת כוח אדם, בענף החקלאות. נאשם 3 שימש כיועץ המס של נאשמת 2 וערך את חשבונותיה.

2. בהכרעת הדין מיום 14.9.16, שניתנה על יסוד הודאת הנאשמות 1 ו-2 בעובדות כתב האישום המתוקן, ולפי הסדר טיעון בין הצדדים, הרשעתי את הנאשמות בשני אישומים בעבירות כמפורט להלן:

א. באישום הראשון - עבירה של קבלת תשלומים שלא כדין בקשר לתיווך עבודה, לפי סעיף 69ג יחד עם סעיף 80(ב) לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט - 1959, בצירוף תקנה 3(א) לתקנות שירות התעסוקה (תשלומים ממבקש עבודה בקשר לתיווך עבודה), התשס"ו - 2006, ואשר לנאשמת 2 יחד עם סעיף 23(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; עבירה של עושק, לפי סעיף 431(1) לחוק העונשין, ואשר לנאשמת 2 יחד עם סעיף 23(א)(2) לחוק העונשין.

לפי האישום הראשון, במהלך השנים 2009 - 2010 גבתה נאשמת 1 באמצעות נאשמת 2 תשלומים ממבקשי עבודה בסכומים החורגים ממותר בסכום של 337,357 ₪, וזאת בניגוד לחוק שירות תעסוקה (תיקון מס' 14), התשס"ד - 2004 ולתקנה 3(א1) לתקנות שירות התעסוקה (תשלומים ממבקשי עבודה בקשר לתיווך עבודה), התשס"ו - 2006. הנאשמות קיבלו את תשלומי גביית היתר, בניגוד לדין, בעת שנאשמת 1 היתה מודעת לכך שמקורם במבקשי עבודה, ותוך ניצול מצבם הכלכלי של מבקשי העבודה וחוסר נסיונם בכל הנוגע לזכויותיהם לפי הדין בישראל.

ב. באישום השני - 2 עבירות של הגשת דו"ח וידיעות לא נכונים, לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

לפי האישום השני, בשנים 2008 - 2009 דיווחו נאשמת 1 ונאשם 3 בספרי נאשמת 2 על תשלום משכורת לבת משפחתם, אביטל שמעון, בת דודתה של נאשמת 1 ואחייניתו של נאשם 3, למרות שכלל לא עבדה בנאשמת 2 ולא קיבלה משכורת בגין עבודה. בשנים 2008 - 2009 הגישה נאשמת 2 דו"חות למס הכנסה, שלפיהם כללו נאשמת 1 ונאשם 3 דיווחים על תשלום משכורות לבת משפחתם, בסכום כולל של 96,064 ₪, וזאת על מנת שסכום זה ינוכה מהכנסותיה של נאשמת 2 כהוצאות.

3. בעניינו של הנאשם 3 נערך הסדר טיעון, שלפיו יגיש בקשה לסיים ההליך בבקשת כופר וסיום משפטו נדחה בשלב זה.

ראיות לעונש

4. העידו מספר עדים מטעם נאשמת 1 לעניין העונש.

5. מוריה אברהמי, בתה של הנאשמת, מסרה שהמשפחה כולה עברה טלטלות רבות ונפגעה קשות מבחינה כלכלית. כתוצאה מהחקירות והמשפט, הנאשמת היתה במצב נפשי ירוד וסבלה מכאבים גופניים. כן תיארה כי מדובר במשפחה טובה ופשוטה ובני המשפחה לא הבינו מדוע התנהלו כלפיהם כפושעים. לדבריה, המשפחה סבלה מחוסר וודאות וכאוס משך תקופה ארוכה. לאור זאת, ביקשה שה"צדק" יצא לאור (פרוטוקול הדין, בעמ' 78 - 80).

6. שרון בן עדי יגודניק, בת נוספת של הנאשמת, מסרה כי כל המשפחה היתה בחקירות משך שעות, חוותה קשיים רבים, נפגעה כלכלית ורגשית והנאשמת על סף התמוטטות נפשית. לדבריה, הרגישה כי רודפים את המשפחה במהלך החקירה והמשפט. בעקבות המצב, נתנה את כל מרצה לאם, בעלה עזב את הבית והיא על סף גירושין. כן הוסיפה, כי הנאשמת לא מתפקדת ובני המשפחה מנסים לתמוך בה, כלכלית ורגשית. לדבריה, המשפחה מבקשת לסיים את ההליך על מנת להמשיך בחייה (שם, בעמ' 82 - 83).

7. מיקי פורז, האחראי על תעסוקת עובדים זרים בקיבוץ חולדה, מסר כי מתוקף תפקידו הכיר את הנאשמות לפני שנים רבות, והיה בקשרים יומיומיים עמן. כן ציין, כי הקיבוץ דרש מהנאשמות ליתן את כל הזכויות לעובדים הזרים שעמה הם עובדים, ונאשמת 1 הציבה רף גבוה ביותר של יחס אישי הן לחקלאי והן לעובדים הזרים. לדבריו, מספר הטלפון של נאשמת 1 היה בידי העובדים הזרים והיא נהגה להגיע לכל אזורי הארץ על מנת להבטיח את תקינות ההתנהלות. פורז הביע רצון להמשיך ולעבוד עם נאשמת 1 אם תחליט לשוב לתחום. מכאן ביקש כי בית המשפט ינהג בנאשמת 1 במידת הרחמים (שם, בעמ' 84 - 85).

8. אבשלום ברבר, חקלאי במושב תלמי אלעזר, מסר בעדותו כי ההיכרות שלו עם נאשמת 1 החלה

בשנת 1994, ומאז נהנה מהשירות שנתנו נאשמות 1 ו-2 עד שנאשמת 1 נעצרה. לדבריו, קיבל יחד עם העובדים הזרים את כל השירות והמידע. נאשמת 1 טיפלה בכל הבעיות מול העובדים הזרים והעמידה מתורגמן מטעמה, כך שהיה לעובדים מענה ישיר. עוד ציין, כי מאז חדלה נאשמת 1 ליתן שירות, הוא אינו מקבל תנאים ושירות דומה. כן מסר, כי "המערכת פוגעת בטובים" וביקש חסד ורחמים (**שם**, בעמ' 85 - 86).

טענות הצדדים לעונש

9. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות של גבייה שלא כדין ועושה נפגעו הערכים של הגנה על חלשים בחברה מפני פגיעה וניצול. מדברי ההסבר של התיקון לחוק שירות התעסוקה עולה, כי מטרתו מתן כלים יעילים לשם הקשחת הפיקוח, הגברת אכיפה והחמרת ענישה כלפי חברות כוח אדם, וזאת על מנת להגן על עובדים זרים מפני פגיעה.

10. עוד טענה, כי הפסיקה עמדה על כך שניצול חולשתם ומצוקתם של עובדים זרים לשם הפקת רווח הוא מעשה מכוער ובלתי מוסרי ויש להוקיעו. לדבריה, האופן שבו החברה מתייחסת לעובדים זרים, הנמצאים בתחתית הסולם החברתי, מקרינה על החברה כולה.

11. לטענתה, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות:

גביית כספים ביתר ועושה - הנאשמות גבו כספים ביתר שלא כדין מ-50 עובדים זרים בסכום של 337,357 ₪; הנאשמות ניצלו את מצוקתם הכלכלית של העובדים ועשו אותם בסכומים גבוהים פי 2 עד 3 מהמותר בחוק. מכאן שהנאשמות גרמו לעובדים הזרים נזק כלכלי רב ועוול מוסרי; המדובר בעובדים זרים שהיו זקוקים לפרנסה ונאלצו להגיע לישראל על מנת להתפרנס בעבודות כפיים קשות; גביית היתר יוצרת תלות של העובד במעסיק ומאריכה את משך הזמן בו הוא כבול למעסיק לשם החזרת חובותיו; המדובר בעבירות מתוכננות, ומנגנוני הגבייה, קביעת הסכום והתיאום, מוסדרים מראש; העבירות בוצעו משך זמן ממושך ואין מדובר במעידה חד פעמית; נאשמת 1 היא הבעלים והמנהלת של נאשמת 2 ומכאן שחלקה היחסי הוא מרכזי; הנאשמות ביצעו את העבירה מתוך בצע כסף ותוך ניצול מעמדן כלפי העובדים הזרים.

עבירות המס: הנאשמים הגישו דו"ח וידיעות לא נכונים ודיווחו על עובדת פיקטיבית, תוך ניפוח הוצאותיה של נאשמת 2 משך שנתיים וחתימה על הצהרת מנהלים כוזבת בסכום של 99,064 ₪; לא מדובר בעבירות טכניות; נאשמת 1 היתה אקטיבית בביצוע העבירות והיא ביצעה אותן במהלך תקופה ממושכת; עם זאת, מדובר בהיקף עבירות נמוך והפגיעה בקופה הציבורית אינה גדולה.

12. באת כוח התביעה הוסיפה ופירטה את מדיניות הענישה הרלוונטית וטענה, כי לאור הפסיקה ונסיבות העניין, מתחם העונש ההולם את עבירות הגבייה ביתר והעושה נע בין מאסר לתקופה קצרה בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. כן טענה, כי מתחם העונש ההולם את עבירות המס כולל, לרוב, מאסר בדרך של עבודות שירות וקנס.

13. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: נאשמת 1 נעדרת עבר פלילי; נסיבותיה האישיות של נאשמת 1 כפי שפורטו על ידה; הודאתן של הנאשמות במיוחס. כן הוסיפה, כי אם הנאשמות יסכימו לענישה כלכלית, יהיה בכך כדי לשמש לזכותן, ובהיעדר נכונות כזו, ראוי שהדבר ישמש כשיקול לחומרה.

14. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על נאשמת 1 מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, קנס כספי העומד על הסכום העודף של הגבייה, ופיצויים הנעים בין 6,000 - 7,000 ₪ לכל עובד שניתן לאתרו. כן עתרה להטיל על נאשמת 2 קנס משמעותי. לטענתה, גם יש להטיל על הנאשמות קנס נוסף בגין עבירות המס.
15. בא כוח הנאשמות טען, כי חלו שינויים במדיניות בנוגע לגביית היתר, כפי שבאו לידי ביטוי בתיקונים תכופים להוראת שעה, וזאת ללא הצדקה וביסוס. מכאן, שהגדרת העבירה של "עושה" השתנתה משנה לשנה. לטענתו, ההחלטה שלא לאפשר גבייה כלל בחלק מהשנים היתה מובילה לאי הבאת העובדים לישראל, ועל השינויים התכופים בהוראת השעה להוביל להקלה בענישה. יתר על כן, מדובר באחד התיקים הראשונים שבהם הוגש כתב אישום בעניין גביית יתר לפי חוק שירות תעסוקה, ומכאן שלא ראוי למצות את הדין דווקא עם הנאשמות.
16. עוד טען בא כוח הנאשמות, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: העבירות התגלו כאשר הנאשמות דיווחו על הכספים שגבו והן לא הסתירו את מעשיהן; מדינת ישראל גבתה מיסים מסכומי היתר שנגבו; הנאשמות הורשעו בעבירה אחת של גביית יתר ועבירה אחת של עושה. המדובר באירוע אחד; מדברי העדים כולם עולה כי נאשמת 1 דאגה לעובדיה וכן נתנה שירות הגון לגורמים שלהם סיפקה עובדים. גביית הכספים נועדה, בין היתר, לספק שירות ראוי והוגן.
17. עוד הוסיף וטען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: שמיעת הראיות לא היתה לחינם והדבר הביא לתיקון משמעותי בכתב האישום; נאשמת 1 עברה תהליך חקירה קשה ביותר והליך משפטי טראומתי, והדבר הוביל לפגיעה קשה בה ובבני משפחתה כפי שעולה מעדויותיהם של בני המשפחה. כתוצאה מההליך נגרמה למשפחה פגיעה כלכלית קשה והיא הגיעה לפת לחם; העבירות בוצעו לפני כ-6 שנים; נאשמת 2 נסגרה בעקבות החקירה והמשפט; הנאשמות התמוטטו כלכלית ומצבה הכלכלי של נאשמת 1 התדרדר והוא בכי רע (ענ/2); נאשמת 1 לקחה אחריות והביעה צער וחרטה על מעשיה; ההודאה במיוחס הביאה לחסכון בדיונים משפטיים רבים וזמן שיפוטי יקר.
18. לטענת באת כוח הנאשמות, אין באפשרותן לשאת בעונש כלכלי, ומכאן שיש להטיל עליהן, לכל היותר, קנס סמלי, באמצעותו יביעו כפרה.
19. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשמות להקל עם הנאשמות באופן משמעותי ולהסתפק בהטלת עונש הצופה פני עתיד על נאשמת 1, ולחלופין להסתפק בעונש של צו שירות לתועלת הציבור ולכל היותר במאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה בלבד.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

20. חוק שירות התעסוקה (תיקון מס' 14), התשס"ד - 2004 נכנס לתוקף ביום 1.7.06, במטרה להגן על מבקשי העבודה המגיעים לישראל, שהם מהעובדים המוחלשים בחברה, מפני פגיעה בזכויותיהם על ידי חברות כוח אדם והגורמים המתווכים. התיקון לחוק קבע סכומים מרביים שניתן לגבות כדמי תיווך ממבקשי עבודה, וזאת על מנת למנוע גביית יתר היוצרת תלות של העובד במעסיק ומאריכה את משך הזמן בו הוא כבול למעסיק לשם החזרת חובותיו.
21. בתקנות שירות התעסוקה, (תשלומים ממבקש עבודה בקשר לתיווך עבודה), התשס"ו - 2006, נקבעו

סכומים מרביים שניתן לגבות כדמי תיווך ממבקשי העבודה, כאשר הסכומים השתנו משנה לשנה, בשנים הרלוונטיות, לפי הפירוט שלהלן: בין התאריכים 1.1.09 - 31.12.09 סכום של 3,276.52 ₪; בין התאריכים 1.1.10 - 31.8.10 סכום של 3,401.68 ₪; ובין התאריכים 1.9.10 - 28.2.13 - לא חודשה הוראת השעה ומכאן שהסכום עמד על 0 ₪. החל מיום 1.3.13 ניתן לגבות בענף החקלאות סכום של 2,673 ₪.

22. מכאן, שכתוצאה מביצוע עבירה של קבלת תשלומים שלא כדין בקשר לתיווך עבודה ועבירה של עושק בנסיבות העניין, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על מבקשי עבודה מפני ניצולם ומפני פגיעה בזכויותיהם על ידי חברות כוח אדם, בין היתר באמצעות גביית דמי תיווך גבוהים מהמותר.

23. כתוצאה מביצוע עבירות המס בהן הורשעו הנאשמות, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על ביטחון הכלכלי של הציבור, קופת המדינה, והשוויון בנטל המס. לצד זאת, בעבירה של מסירת דו"ח וידיעות לא נכונים ישנה גם פגיעה ושיבוש של סדרי שלטון.

24. הפגיעה בערכים המוגנים באישום הראשון היא חמורה, ונסיבות ביצוע העבירות הן במדרג הגבוה של העבירות שבהן הורשע הנאשמות. הנאשמות ביצעו את העבירות תוך ניצולם של 50 מבקשי עבודה, בסכום גבוה של 337,357 ₪. הסכומים שגבו הנאשמות מהעובדים היו פי 2 - 3 מהמותר. המדובר בסכומים בלתי מבוטלים, כאשר עסקינן במבקשי עבודה, שהם בתחתית סולם ההשתכרות, והם נתונים לחסדיה של חברת כוח האדם; המדובר בעבירות מתוכננות, ומנגנוני הגבייה, קביעת הסכום והתיאום, מוסדרים מראש; הנאשמות ביצעו את העבירות משך זמן ממושך ואין מדובר במעידה חד פעמית.

25. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהשינויים התכופים בסכומים שנקבעו כגביית יתר במסגרת תקנות שירות התעסוקה שהיה בהם כדי להשליך על הוודאות המשפטית והעסקית שבמסגרתן פעלו הנאשמות. שינויים אלו משמשים כנסיבה לקולה בקביעת מתחם העונש ההולם.

26. הפגיעה בערכים המוגנים בעבירות המס באישום השני היא בינונית. הנאשמות הגישו דו"ח וידיעות לא נכונים ודווחו על עובדת פיקטיבית, תוך ניפוח הוצאות הנאשמת 1 וחתומה על הצהרת מנהלים כוזבת בסכום של 99,064 ₪. בעבירות מסוג זה אין להקל ראש, אולם היקף העבירות אינו גבוה והפגיעה בקופה הציבורית קטנה יחסית.

27. מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירות של גביית יתר ועושק היא מטבעה מגוונת ועניינה במגוון נסיבות עובדתיות. עם זאת, ניתן ללמוד על מדיניות הענישה, בשינויים המתחייבים, מתוך הפסיקה שלהלן:

- רע"פ 8925/14 **פרנקל נ' מדינת ישראל** (5.1.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, ב-3 עבירות של מרמה בנסיבות מחמירות ו-3 עבירות של גביית כספים שלא כדין, בכך שמכר לעובדות זרות היתרי עבודה פיקטיביים. בית משפט השלום גזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, קנס בסכום של 50,000 ₪ וכן מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם.

- עפ"ג (מחוזי, מרכז) 29943-03-15 **מדינת ישראל נ' ספיר** (11.10.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בעבירות של מרמה בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה, הפרת הוראה חוקית, גביית כספים שלא כדין ותיווך שלא כדין, תוך הפרת תנאי שחרור בערובה. הנאשמת פעלה במרמה וגבתה כספים שלא כדין בסכום של, לכל הפחות, 63,700 דולר מ-20 עובדים זרים. בית משפט השלום התחשב בנסיבות האישיות של הנאשמת וגזר עליה מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שאותו תישא

בדרך של עבודות שירות, קנס בסכום של 2,000 ₪, וכן מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של המדינה לאור התסקיר, הנסיבות האישיות ומאמצי השיקום, אולם העמיד את הנאשמת בנוסף לעונשים שנקבעו בצו שירות מבחן למשך שנה.

- ע"פ (ת"א) 48021-02-13 **סוואן נ' מדינת ישראל** (8.5.13) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. לפי הכרעת הדין, הנאשם קיבל במרמה במהלך שנת 2011 סכום של 800,000 ₪ שמקורם במשכורות של עובדים זרים. בית משפט השלום גזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 26 חודשים, קנס בסכום של 25,000 ₪, פיצוי בסכום של 175,000 ₪, התחייבות בסכום של 150,000 ש"ח וכן מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם.

- ת"פ (ראשל"צ) 30269-07-10 **מדינת ישראל נ' בן יוסף** (19.2.13) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של קבלת דבר במרמה, גביית כספים שלא כדין וכן תיווך שלא כדין. במהלך השנים 2008 - 2009 מכר הנאשם ל 3 עובדות זרות היתרי עבודה פיקטיביים עבור סכום של 4,200 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם, מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שאותו יישא בדרך של עבודות שירות, קנס בסכום של 15,000 ₪, וכן מאסר על תנאי.

- ת"פ (ק"ג) 50645-06-11 **מדינת ישראל נ' פרחי דיאן בע"מ ואח'** (28.6.12) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים, לפי הודאתם, ב-3 עבירות של עושיק. הנאשם העסיק 7 עובדים זרים בניגוד לחוק, עם תלושי שכר כוזבים וללא תשלום. בית המשפט גזר על נאשמת 1 קנס בסכום של 7,500 ₪, ועל נאשם 2 מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים שאותו יישא בדרך של עבודות שירות, קנס בסכום של 80,000 ₪, פיצויים למתלוננים בסכום של 52,000 ₪ וכן מאסר על תנאי.

- ת"פ (ראשל"צ) 9640-01-12 **מדינת ישראל נ' קנופוב** (6.2.12) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של עושיק וקבלת תשלומים שלא כדין. הנאשם גבה מ-10 עובדים זרים סכום של, לכל הפחות, 25,000 דולר. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים שאותו יישא בדרך של עבודות שירות, קנס בסכום של 150,000 ₪, פיצוי בסכום של 150,000 ₪ וכן מאסר על תנאי.

28. מדיניות הענישה הרלוונטית לעניין עבירות מס, שעניין הגשת דו"חות לא נכונים, היא מגוונת ותלויה במכלול הנסיבות, לרבות התקופה הרלוונטית, גובה ההכנסות והמס, כפי ניתן ללמוד מהפסיקה (ראו למשל: רע"פ 3153-06 **אפנדי בוטרשוילי נ' מדינת ישראל** (23.4.06); רע"פ 8820-01 **יעקב שגיב נ' מדינת ישראל** (2.12.01); ת"פ (ב"ש) 15420-12-12 **מדינת ישראל נ' אלקים** (4.12.14); ת"פ (ת"א) 3544-01 **מדינת ישראל נ' זאב** (4.2.02)).

29. מהמידע שהוצג לבית המשפט עולה כי מצבן הכלכלי של הנאשמות 1 ו-2 בכי רע, ואף נטען כי הנאשמת 2 נסגרה והנאשמת 1 הגיעה לפת לחם עקב קריסתה הכלכלית של הנאשמת 2. לכך יש השלכה גם על קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40 לחוק העונשין).

30. לאחר שלקחתי בחשבון את מדיניות הענישה ונסיבות המקרה, הגעתי למסקנה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות שבהן הורשעה הנאשמת 1 באישום הראשון, כולל מאסר הנע בין מספר חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. מתחם הקנס נע בין סכום של 5,000 ₪ ובין סכום של 50,000 ₪ - ביחס לנאשמת 1, ובין סכום של 1,000 ובין סכום של 10,000 ביחס

לנאשמת 2.

31. מתחם העונש ההולם את העבירות שבהן הורשעה הנאשמת 1 באישום השני, נע בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, וזאת לצד וקנס הנע בין 4,000 ₪ ובין 15,000 ₪.

העונש ההולם בתוך המתחם

32. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמות הודו במיוחס להן בכתב האישום המתוקן. ההודאה אמנם ניתנה לאחר שנשמעו חלק מהראיות, אולם שמיעת הראיות לא היתה לשווא והובילה לתיקון כתב האישום; הנאשמות נעדרות עבר פלילי וזו הסתבכותן הראשונה עם מערכת אכיפת החוק; מעדויות נאשמת 1 ובני משפחתה עולה, כי הליך החקירה והמשפט הותיר בהם טראומה לא פשוטה. הנאשמת 2 נסגרה וכתוצאה מההליך נגרמה לנאשמת 1 ולמשפחתה פגיעה כלכלית קשה (ענ/2); ממילא, בנסיבות אלו הסיכוי לחזרה על ביצוע עבירות - קטן; הנאשמות ביצעו את העבירות לפני כ-6 שנים, משמע לפני זמן רב.

33. מירב הנסיבות נוטות לכיוון המקל בתוך מתחם העונש ההולם, אם כי לא בתחתית המתחם וזאת בעיקר משום שהנאשמות לא פעלו לתיקון הנזקים שגרמו לעובדים ולקופה הציבורית.

34. בחוות דעת הממונה על עבודות שירות נמצאה נאשמת 1 מתאימה לביצוע עבודות שירות.

35. מצאתי מקום להטיל על הנאשמות עונש אחד בגין כל העבירות, תוך שלקחתי בחשבון את מכלול הנסיבות, העבירות השונות, והנזקים שגרמו הנאשמות.

36. הואיל ומדובר בעבירות כלכליות, שנועדו לצורך השגת רווחים, יש מקום להטיל על הנאשמות קנסות, הן בגין העבירה לפי חוק שירות התעסוקה והמרמה והן בגין עבירות המס. אין בידי לקבל את טענת בא כוח הנאשמות, כי לאור מצבן הכלכלי יש להסתפק בקנס סמלי בלבד, וזאת בעיקר משום שעל שיעור הקנס לקחת בחשבון, בין היתר את, מידת הנזק שגרמו הנאשמות. עם זאת, גם לא מצאתי מקום להטיל קנס כשיעור הנזק, כטענת באת כוח התביעה, וזאת בעיקר משום שלא מצאתי לכך תימוכין של ממש בפסיקה. עוד יש לציין, כי הגבייה ביתר נכנסה בסופו של דבר לקופתה של נאשמת 2 ולא הוכחו רווחיה של נאשמת 1 כתוצאה מכך. לקחתי גם בחשבון את מצבן הכלכלי של הנאשמות בקביעת גובה הקנס. היה גם ראוי לחייב את הנאשמות בתשלום פיצויים לקורבנות, הם העובדים הזרים, שמהם גבו סכומים ביתר. התביעה המציאה לבית המשפט פרטים של נפגע אחד בלבד ומכאן שפיסקו פיצויים לטובתו בלבד. בקביעת גובה הפיצויים יש כדי לשקף את הנזקים שנגרמו לפי אומדן. מדובר בעד תביעה שהעיד לפניי והתרשמתי מהנזקים שנגרמו לו.

סוף דבר

37. לפיכך, אני גוזרת על נאשמת 1 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שאותו תישא בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 26.10.16. את עבודות השירות תחל הנאשמת ביום 4.12.16. מובהר

בזאת לנאשמת כי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שלא תעבור כל עבירה לפי חוק שירות התעסוקה והתקנות שלפיו במשך 3 שנים מהיום;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא תעבור כל עבירה לפי פקודת מס הכנסה במשך 3 שנים מהיום;

ד. הנאשמת תשלם קנס בסכום של ₪20,000, או 100 ימי מאסר תמורתו, וזאת ב-10 תשלומים שווים החל מיום 10.11.16 וב-10 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

ה. הנאשמת תשלם לעד תביעה מס' 16 פיצויים בסכום של ₪4,000. את הפיצויים תשלם ב-4 תשלומים שווים החל מיום 10.11.16 וב-10 לכל חודש שלאחר מכן.

38. הנאשמת 2 תשלם קנס סמלי בלבד בסכום של ₪2,000, וזאת לא יאוחר מיום 1.12.16.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ה תשרי תשע"ז, 27/10/2016 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

הוקלדעלידישרייתחיא